Melk, 1458

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

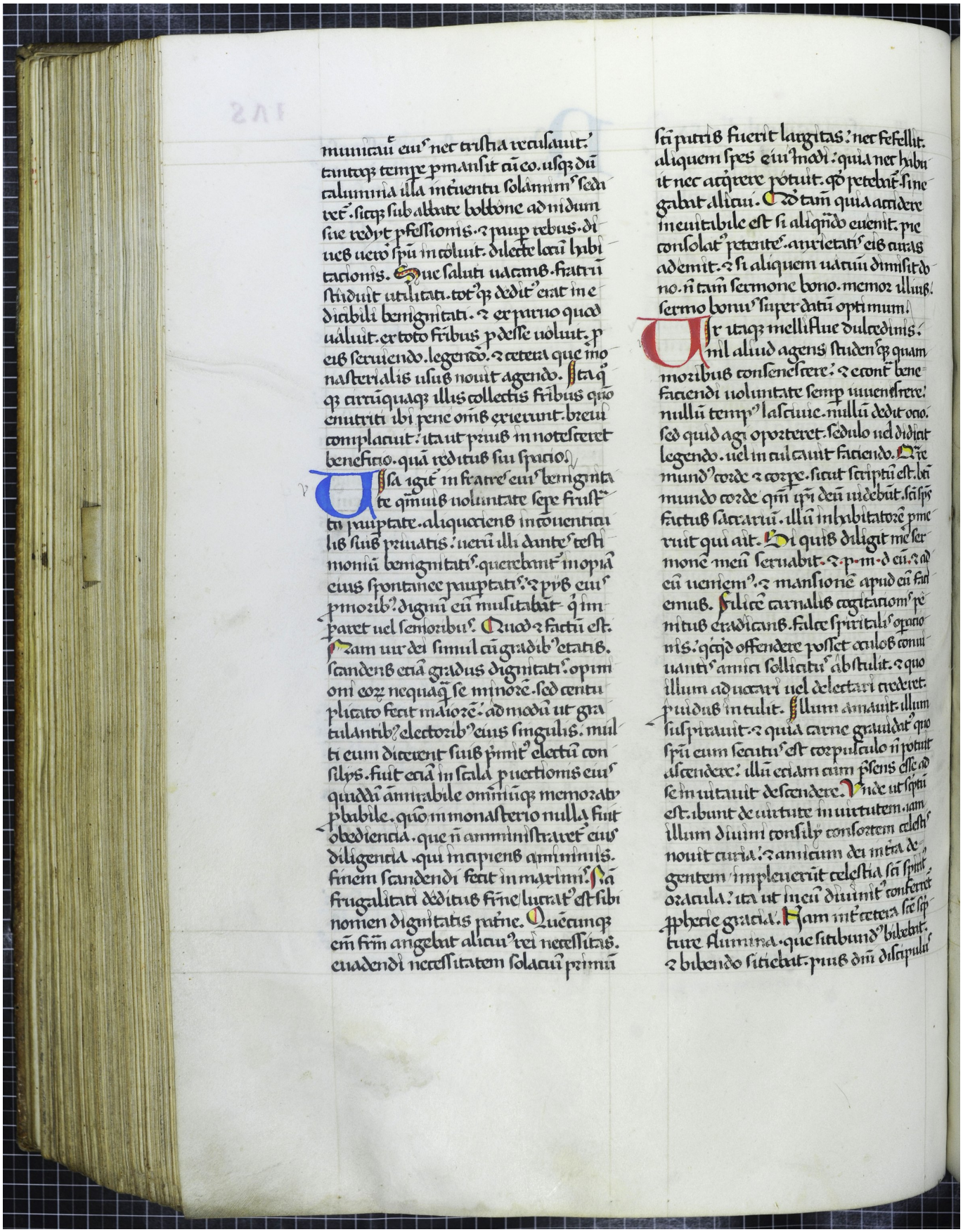

munitatē eius nec tristitia recusauit.
tantoq; tempore permansit cū eo. usq; dū
calumnia illa in eventu solāmini sedā
ret. sicq; sub abbate bolbone ad nidum
sue redijt professionis. ⁊ pauperrebus. di
ues uero spū in voluit. dilecte loci habi
tationis. Que saluti uacans. fratrū
studuit utilitati. tot q; dedit erat in e
diabili benignitati. ⁊ ex parte quod
ualuit. et toto fribus p̄desse uoluit. p
eis seruiendo. legendo. ⁊ cetera que mo
nasterialis usus nouit agendo. Ita q;
q; arcū quaq; illis collectis fribus quo
enutriti ibi pene omis erierunt. breui
complacuit. ita ut prius in notescerent
beneficio. quā reditus sui spacio.

Ulsa igit in fratre eius benignita
te q̄m uis uoluntate sepe fruit
ti paupertate. aliquociens in conuentica
lis suis priuatis. uerū illi dante testi
moniū benignitatis. quereba nt in opia
eius spontanee pauptatis. ⁊ pro eius
p̄moribus digniū eū mulcabāt. q̄ im
paret uel seniorib̄us. Quod ⁊ factū est.
Nam uir dei simul cū gradib̄ etatis.
scandens etiā gradus dignitatis. op̄ im
omi eorū nequaq; se minorē. sed centu
plicato fecit maiorē. ad modū ut gra
tulantib̄ electorib̄ eius singulis. mul
ti eum dicerent suis p̄mit electū con
silijs. fuit etiā in scala p̄uectionis eius
quiddā admirabile omniūq; memorab
ilabile. quō in monasterio nulla fuit
obedientia. que ñ administraret eius
diligencia. qui in capiens a minimis.
finem scandendi fecit in maximis. Sā
frugalitati deditus fine lucrat est sibi
nomen dignitatis pr̄ne. Quecunq;
eū frm angebat alicui rei necessitas.
euadendi necessitatem solacū primū
sū pauperib̄ fuerit largitus. nec fefellit.
aliquem spes eius modi. quia nec habu
it nec acquirere potuit. q̄d petebat. sine
gabat alicui. Qd tamē quia accidere
inuitabile est si aliq̄do euenit. pie
consolat petentē. auricetam eis auras
ademit. ⁊ si aliquem uacuū dimisit do
no. ñ tamē sermone bono. memor illius.
sermo bonus super datū optimum.

Ur utiq; melliflue dulcedinis.
nil aliud agens studen sq; quam
moribus consenescere. ⁊ conti bene
faciendi uoluntate semp iuuenescere.
nullū tempus lasciuie. nullū dedit ocio.
sed quid agi oporteret. sedulo uel didicit
legendo. uel in cal cauit faciendo. Qui re
mundo corde ⁊ corpe. sicut scriptū est. bē
mundo corde q̄m ipsi deū uidebit. sū ipse
factus sacrariū. illū inhabitatorē pme
ruit qui ait. Qui diligit me ser
monē meū seruabit. ⁊ p. m. d eū. ⁊ ad
eū uenient. ⁊ mansionē apud eū faci
emus. Filicē carnalis cogitationē pe
nitus eradicans. falce spiritalis opera
nis. q̄q̄d offendere posset oculos conui
uantis amici sollicitus abstulit. ⁊ quo
illum adiuuari uel delectari crederet.
prudus intulit. Illum amauit. illum
sibi pauit. ⁊ quia carne gaudet quo
spū cum secutus est corpusculo ñ potuit
ascendere. illū etiam cum p̄sens esse ad
se inuitauit descendere. Vnde ut scptū
est. ibunt de uirtute in uirtutem. iam
illum diuini consilij consortem celestis
nouit curia. ⁊ amicum dei intra de
gentem impleuerūt celestia sū spiritū
oracula. ita ut in eū diuinit conferret
ꝓphetie gracia. Nam inter cetera sū sp
ture flumina. que sitibund bibebat.
⁊ bibendo sitiebat. prius dñi discipuli